

skelsbehandling på arbejdsmarkedet på grund af køn. Disse instrumenter har vist, at lovgivning kan bruges til at bekæmpe forskelsbehandling.

(9) Forskelsbehandling på grund af køn, herunder chikane og sexchikane, finder også sted uden for arbejdsmarkedet. Den form for forskelsbehandling kan være lige så skadelig og udgøre en hindring for en fuldstændig og vellykket integration af mænd og kvinder i det økonomiske og sociale liv.

(10) Sådanne problemer er særlig tydelige med hensyn til adgang til og levering af varer og tjenesteydelser. Forskelsbehandling på grund af køn på det område bør derfor forebygges og afskaffes. Som det var tilfældet med Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse⁹, kan dette mål bedre nås ved hjælp af fællesskabslovgivning.

(11) En sådan lovgivning bør forbyde forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser. Varer bør forstås som den form for varer, der er omfattet af bestemmelserne om frie varebevægelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Tjenesteydelser bør forstås som den form for tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 50 i denne traktat.

(12) Med henblik på at forebygge forskelsbehandling på grund af køn bør direktivet finde anvendelse på både direkte forskelsbehandling og indirekte forskelsbehandling. Der foreligger kun direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere end en anden person i en tilsvarende situation. Således vedrører for eksempel forskelle mellem mænd og kvinder i forbindelse med ydelse af sundhedspleje, som skyldes de fysiske forskelle mellem mænd og kvinder, ikke tilsvarende situationer og udgør derfor ikke forskelsbehandling.

(13) Forbuddet mod forskelsbehandling bør gælde for personer, som leverer varer og tjenesteydelser, der er tilgængelige for offentligheden, og som tilbydes uden for privat- og familielivet og transaktioner i den forbindelse. Det bør ikke gælde for medieindhold og reklame eller for offentlig eller privat undervisning.

(14) Enhver har frihed til at indgå aftaler, herunder frihed til at vælge en aftalepartner til en given transaktion. En person, der leverer varer eller tjenesteydelser, kan have en række subjektive

grunde til at vælge sin aftalepartner. Såfremt valget af aftalepartner ikke skyldes den pågældendes køn, bør dette direktiv ikke berøre friheden til at vælge aftalepartner.

(15) Der findes allerede en række retsakter om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Direktivet bør derfor ikke finde anvendelse på dette område. Det samme gælder selvstændig erhvervsvirksomhed, hvis den er omfattet af eksisterende juridiske instrumenter. Direktivet bør kun finde anvendelse på forsikringer og pensioner, der er private, frivillige og uafhængige af ansættelsesforholdet.

(16) Forskelsbehandling kan kun accepteres, hvis den er begrundet i et legitimt mål. Et legitimt mål kan for eksempel være beskyttelse af ofre for kønsrelateret vold (i tilfælde såsom oprettelse af centre til beskyttelse forbeholdt det ene køn), hensyn til privatlivets fred og blufærdigheden (i tilfælde såsom indlogering hos en person i en del af denne persons hjem), fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder eller mænds eller kvinders interesser (for eksempel frivillige organisationer, hvor kun det ene køn er repræsenteret), foreningsfrihed (i tilfælde af medlemskab af private klubber, hvor kun det ene køn er repræsenteret) og tilrettelæggelse af sportsaktiviteter (for eksempel sportsbegivenheder, som kun det ene køn har adgang til). Enhver begrænsning bør imidlertid være hensigtsmæssig og nødvendig i overensstemmelse med de kriterier, der kan udledes af EF-Domstolens retspraksis.

(17) Princippet om ligebehandling i forbindelse med adgang til varer og tjenesteydelser kræver ikke, at der altid skal leveres faciliteter til mænd og kvinder på et fælles grundlag, så længe de ikke leveres på gunstigere betingelser til medlemmer af det ene køn.

(18) Anvendelse af kønsrelaterede aktuarmæssige faktorer er almindelig udbredt for så vidt angår forsikringsydelse og lignende finansielle tjenesteydelser. Anvendelse af køn som en aktuarmæssig faktor bør for at sikre ligebehandling af mænd og kvinder ikke medføre forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser. For at undgå en pludselig omlægning af markedet bør gennemførelsen af denne regel kun gælde for nye kontrakter, der er indgået efter datoen for gennemførelse af dette direktiv.